



מ"ת 37762/09/18 - מדינת ישראל נגד ליובובי פרודן (Liubovi Prodan)

בית המשפט המחוזי בחיפה

9.10.2018

מ"ת 37762-09-18

מדינת ישראל נ' ליובובי

פרודן

לפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד אמיר אליאל

נגד

ליובובי פרודן (Liubovi Prodan)

המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד אולג פרגין

החלטה

1. בקשה שהוגשה להורות על הארכת מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המתנהלים על פי כתב אישום שהוגש נגד המשיבה בת"פ 37745-09-18.

2. המשיבה היא אזרחית מולדובה, והיא שוהה בארץ כעובדת סיעודית זרה, המטפלת בקשישים. בזמנים הרלבנטיים לכתב האישום שהוגש נגדה, המשיבה טיפלה במר צ"ח, יליד שנת 1938. נטען כי המטופל סובל מדמנציה, אינו מתמצא במקום ובזמן, הוא חסר יכולת להביע דעה, נמצא במצב סיעודי, וזקוק לעזרה מלאה בכל פעולות היומיום.

3. עוד נטען בכתב האישום, כי בתאריך 11.9.2018, סמוך לשעה 08:45, העירה המשיבה את הקשיש משנתו. הקשיש התעורר והלך לכיוון סלון הבית. בהיותו בסלון הבית, תקפה אותו המשיבה בכך שאחזה בזרועו ובאמנתו בימנית, משכה אותו בכוח, וניסתה להכניסו למקלחת חרף התנגדותו. בשלב מסוים המשיבה הרפתה את אחיזתה, והקשיש התיישב על הספה בסלון. אז ניגשה אליו המשיבה עם כוס מים, וכאשר סרב שתיגע בו, היא שפכה עליו את המים. לאחר מכן, נעמד הקשיש על רגליו והתקדם לעבר חדרו, והמשיבה שבה ואחזה בו בכוח, דחפה אותו וניסתה להוריד בכוח את חולצתו, וזאת כאשר הוא עומד באופן לא יציב ומתנגד למעשיה. המשיבה הושיבה את הקשיש על הספה בסלון, אחזה בחוזקה באמות ידיו ובכפות ידיו,

עמוד 1



ניערה אותו, הכתה אותו על ידיו, הורידה את חולצתו בכוח, והצליפה בו באמצעות החולצה. נטען, כי מעשיה של המשיבה נעשו כאשר הקשיש מתנגד למשיבה, ומנסה להדוף אותה מעליו.

עוד נטען, כי לאחר הדברים הנזכרים, הלבישה המשיבה את הקשיש בחולצה אחרת, תוך שהיא ממשיכה להכותו בידיו, אווזת בו בכוח, ומנערת אותו, כאשר הקשיש מתנגד לה ומנסה להדוף אותה מעליו. נטען, כי כתוצאה ממעשיה של המשיבה, הקשיש נחבל בידיו והחל לדמם באופן מסיבי. ואולם, למרות שהמשיבה הבחינה שהקשיש מדמם, היא המשיכה לתקוף אותו בכך שהורידה את חולצתו בכוח ושפכה עליו כוס מים נוספת. בהמשך הדברים דחפה המשיבה את הקשיש למקלחת, שם חבשה את פצעיו. נטען, כי המשיבה לא דיווחה על האירועים המתוארים בכתב האישום לאיש, ולא הפנתה את הקשיש לקבלת טיפול רפואי.

4. על רקע העובדות המתוארות בכתב האישום, הואשמה המשיבה בכתב האישום בעבירה של תקיפת חסר ישע, עבירה לפי סעיף 368ב(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

5. יצוין כי המשיבה מכחישה כי תקפה את הקשיש. לטענת המשיבה, הקשיש תקף אותה והיא ניסתה להרגיעו.

6. בא כוח המשיבה לא חלק על כך שקיימות בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת העובדות המתוארות בכתב האישום, שכן כל האירועים צולמו במצלמה שהותקנה בביתו של הקשיש. כיוון שאין מחלוקת על קיום ראיות לכאורה, ממילא לא יכולה להיות מחלוקת שמתקיימות במשיבה שתי עילות מעצר. ראשית, מתקיימת במשיבה חזקת המסוכנות לפי סעיף 12(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996. שנית, המשיבה היא עובדת זרה, ואין לה מקום מגורים קבוע בישראל, זולת מגוריה בבית הקשישים אותם היא נשכרה לסעוד. קיים אפוא חשש, שאם המשיבה תשוחרר מהמעצר, היא תנסה להימלט מהארץ למקום מושבה הקבוע.

7. בהעדר מחלוקת על קיום ראיות לכאורה להוכחת העובדות הנטענות בכתב האישום, ונוכח קיומן של עילות להארכת המעצר עד תום ההליכים, נותר לבחון האם קיימת חלופת מעצר, אשר תשיג את מטרות המעצר בדרך שתפגע באופן פחות קשה בחירותה של המשיבה.

8. לדעת בא כוח המשיבה, ניתן לשחרר את המשיבה לחלופת מעצר אגב קביעת תנאים שימנעו את המשיבה מלעבוד עם קשישים, וקביעת תנאים נוספים, שיבטיחו שהמשיבה לא תעזוב את הארץ לפני תום ההליכים. לעניין זה הציע בא כוח המשיבה, כי המשיבה "תתארח בביתם" של שני בני זוג, תושבי פרדס חנה, המוכנים לספק לה קורת גג. יובהר, כי בין המשיבה ובני הזוג קיימת היכרות מוקדמת, שכן המשיבה טיפלה באמה



של בת הזוג במשך כשלוש שנים עד לפטירתה, וכך נוצר קשר בין המשיבה ובני הזוג. נראה הדבר, שבני הזוג היו מרוצים מהאופן בו ביצעה המשיבה את עבודתה, ומכאן נכונותם הכנה לסייע לה ולאפשר לה להתגורר בביתם.

9. מוכן אני לצאת מתוך ההנחה, שבקביעת תנאים מתאימים, ניתן לשחרר את המשיבה לחלופת מעצר או למעצר באיזוק אלקטרוני. ואולם, בשלב זה החלופה שהוצעה אינה ישימה, ולא ניתן להשתמש בה, ואבהיר.

ראשית לכל, לא שוכנעתי שבני הזוג, עם כל רצונם הטוב לסייע למשיבה, מבינים כי "אירוח" המשיבה בביתם שבפרדס חנה, כרוך בפיקוח עליה במשך 24 שעות ביממה. ספק בעיני אם בני הזוג מוכנים ליטול על עצמם משימה שכזאת, שעלולה לשבש את סדר יומם הרגיל ואת שגרת חייהם.

שנית, מפי בני הזוג למדתי לדעת, כי בתם של בני הזוג מתגוררת בלונדון, ובקרוב היא צפויה ללדת את נכדם של בני הזוג. בני הזוג מצפים ללידת הנכד, והם מתכוונים לנסוע לבקר את בתם ונכדם לכשיוולד. בן הזוג מתכוון לשהות בלונדון ימים ספורים, בעוד שרעייתו צפויה לשהות שם תקופה ארוכה יותר. ברור כי בתקופה בה ישהו בני הזוג בחו"ל, הם לא יוכלו לשמש כמפקחים על המשיבה.

10. בא כוח המשיבה הציע, כי המשיבה תשוחרר להתגורר בבית בני הזוג, וכאשר הם יסעו לבקר את בתם ואת נכדם שיוולד, אחות המשיבה, המשמשת אף היא כמטפלת בקשישים בישראל, תתגורר בבית בני הזוג ותפקח על המשיבה, או לחילופין, המשיבה "תסגיר את עצמה" ותשהה במעצר עד לשובם של בני הזוג מחו"ל.

עם כל הכבוד, שתי האפשרויות לא נראות בעיני. ראשית, לא שוכנעתי שבני הזוג מסכימים שהמשיבה ואחותה תתגוררנה בביתם בזמן שהם שוהים בחו"ל. שנית, לא מצאתי שיש מקום לקבוע, כי בית המעצר ישמש כחלופת מעצר לחלופת המעצר בפרדס חנה, כאשר בעלי הבית בפרדס חנה שוהים בחו"ל.

11. במצב הדברים הקיים, ובהעדר חלופת מעצר מתאימה, אנוס אני להורות על הארכת מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המתנהלים נגדה בתיק העיקרי.

אך מובן הדבר, שאם תמצא למשיבה חלופת מעצר מתאימה, ומפקחים המבינים את משמעות המשימה שהם נוטלים על עצמם, ניתן יהיה לשקול חלופה זו, ובמידת הצורך אף לערב את שירות המבחן כדי לבחון אותה.



12. אשר על כן, בשלב זה הנני מאריך מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המתנהלים נגדה בתיק העיקרי (ת"פ 37745-09-18).

ניתנה היום, ל' תשרי
תשע"ט, 09 אוקטובר
2018, והודע בפומבי.
יצחק כהן, שופט
סגן נשיא